

LTK Beets

D 21 1

Gedichten van mijn Vader

lijfsheilig of door anderen geschreven
en enkele gedichten van Justus Maria.

A. P.

Geschonken heeft, door Jesus bloed,
En 't al daarmede!

Kaan ach! ik, die mijzelven ken,
Moet altoos vreesen;

Heer! doe mij blijven die ik ben
In slechts kan vreesen,

Mits uw genade elk oogenblik
Mij hulp benijde;

Opdat ik, tot mijn jongsten stik
Uw liefde prijke!

16 December 1870.

Jeannette.

Stog zooveel schooner in uw dook
Dan ooit in bloem.

Toen dan uw wang het rozenrood
Hij gloed mocht gloen;

Stog zooveel diebels aan het hart
Dat w' mocht derven,

Dan toen 't w' liefhad zonder smet,
- Doet dit het sterfen?

Is dit het wat de dood vermag?

Het schoonste onbedekken?

Met beste, dat het diepste lag

Naar boven trekken?

Opheul de kracht, den gansen ^{hal}
Uw doed waardelken.

Der liefde, die ons hart bevat,
En hoe vermēeren?

Zoo is dan 't einde een nieuw begin
Zoo sluit ons scheiden

Uw innigen verleenend in.

Dat door ons schreien
Den lach des stille blijdschap heeft,
Verdeekring gevend,

Dat onze liefde een toekomst heeft
Voor eeuwig levend.

16 December 1870.

1/2

Welkomtoegreep
aan
Koningin Wilhelmina
en
de Koningin Weduwe Regenteh
by haar eerste Komte Amsterdam
27 Ma 1891.

—
Hoe klopt het hart, waar de ogen u ontmoeten,
Vorstinne ons zoo waard,
wan schreeuwge' eerbied paart
Lech liefde en dank bij 't feestelijk begroeten.

—
Lief Koningkind, te goed u' sijn geboren,
Om aan bewolken tans,
Met liefelijken glans,
Gelijc een ster van troost en hoop te gloriën!

—
Gy, Koninklyke Vrouw, en Eer der Vrouwen,
Regeester vroom en vreed,
Wie, met gerucht gemueet,
Een dankbaar Volk den stap kan toebetrouwen!

—
Gy Doetertje, en gy Moeder, Koninginnen,
Die met den krans der Jeugd,
Deed met den glans der D'ing
Gehroond en die wij, beide om 't Leerw, bemin-
nen!

aanvaardt den groet het Welkom dat we
u zingen,
Daar ge onder ons verschijnt,
En elke troek verdwijnt
Door 't vriendelijk licht waar mee ge ons
kocht omringen.

—

Volgde Couplet 1. 3. 5. van "Een lied"
van Reddevrouw gekroond
om

Den flotte der plechtigheid:

"Oranjebovent" blijft de kroon,
In rood en elood, in lief en leed;
Geen andere gaat daer boven
Dan daar wij God mee loven.

—

J. J.

De Boeren.

Lult gij een ijella wereld leeren
 Met Gods bakenen legt,
 Gij kryden in de kraach der Heeren
 Voor vryheid, erf en recht,
 Alen Volk van ploegens, herden, jagers,
 Adelaars en veracht
 Door een dwergmeedige balagen,
 Geest op overmacht?

Gij, in hem oog neg half barbaren,
 Alleen verdelging Iraad,
 Mace heldendroeft van martelaren,
 Met van hem bloed ontlaad,
 Gij prescht koningen en volken,
 Der great en machtig, Hij
 Die loftek boven lucht en wolken,
 Is machtiger dan gij

De

• Daar staat de statige herb
In open haer deur spel verlan
Om de leestelingen te ontroffen
Van 't jongelingen lieraar werk.
Daar licht de herders staf.
De vrouwe hand te verfeiden
Waarmee hij de kudde zal weiden
Die God s hem te weiden gaf.
Ere op, getukking paaf.
Met zijk en dus vaders zegen
In weest in voor en tegen
• Ten zegen, ook voor telkaar.

J. Aug: 1070. H. Beets.

LTK Beets

D 21 2

2/1

Saw mijne zilveren Bruid -
(20 October 1884 -)

Ik Ben Leventig - ik zag mijn jongste groot-
ik zag me op mijn feest, met bloemen & Laurieren
Dor Fort & Volk verbleven in versterken;
Maar schooner feest nog mag ik heden vieren:
Het zilveren feest met u, mijn echtgenoot.

Saw vijftien kinderen, kegen mij gespaard;
Acht om des diest verleigd, dochter, zoon,
Reeds prijkende met eigen heerlijk Kroon
In eigen huis, waar liefde & vrede wonen,
En blinkroost, dat naar deugdrome ouders
Aardt.

De dochter ziet de bruidskroon in 't verplaat
Aan de arm des mans, wien zij haar hart
Mocht schenken,

De zoon de palen des vretenschap hem bleken
Aan de arm des vaders gedenken
Die harten ons in liefde, al zien wij't niet

De

En ik, mijn lieven Bruid, gedenk den dag
De groene Bruidloft, en de blijde stonden
Toen dit mijn hart getraet werd van ^{zijn} wonden,
En halve wezen twee een moeder vonden,
Het huis was vroolijk werd, als 't vroeger
Was!

Pij 't lief + leed, dat God ons senden wou,
Stondt gij mij kloek met hoofd + hart ter zijde,
Het leed trof diep; maar 't lief dat ons verrijfde,
Was meer. en gij. Derzelfde te allen tijde,
Schoon voorbeeld van: Maar wordt opgeghten
Van?

Ino! waar klopt een moederhad als 't was?
Jou eerste + laatste, kleinste + grootsten, vreesden,
En... sterwenden. Mijn kindren, jaatt ^{kleinen}
Aan mijne om haar te hulden, te danken.
Mijn sterft is geweest, het hare is nu.

Onkraant haar kroon met rozen hazelwit
En een als 't hart dat God haar heeft gegeven.
Verheft de deugd, haar in 't gelaat gescheven
En hoe geliefde Vader liefhebt: biddt, o biddt
Dat zij met U, haar Man moge overleven.

H. P. P. P.

Wat kreupels platgelopen
Papier in inkt verbrod....,
Maar eindlijk kroont hen 't lot,
En 't hebben komt voor 't hopen.

Wie is Eijne hals omhangen
Met een fraai zilver snoer;
Dooz burger en dooz boer
Wordt hij met eer ontvanger.
Wie hoort naar Eijne bevelen
Een tabrijk dorps-gemeen,
En raam der Koningin
Gaet hij de wet bedelen.

Wie zal hem 't vrouwtje sterpen
Bij alles wat hij doet,
En maakt hem 't leven loest
Dooz woorden en dooz werken.
Wie gaan ze een eeltheit/juake
Dat sunder is dan jelyte;
Met van gelukkig Eijne,
Maar van 't elkaar te maken.

Hum

2/2/1
Hum, hant aan 't eind der aarde"
"Schoon niet van klei", maar steen
Is veel dier, schoon niet klein;
Maar 't Eijne maakt de waarde.
De vraag is, waar we ook wonen,
Op eiland, berg of dal,
Of daar de diepke bronnen
En wetten geven zal.

Hier zal zij't, wachten we allen
Hier zal zij't ^{goelt} ~~legt~~ hem hart.
Geen tijd, geen lot, geen juart,
Doet hier haar staef vervallen.
En 't Godswoord reischt hem teg.
Van 't oud en eeuwig lied:
Waar liefde woont, gebiedt
De Alwetende zijne zegen.

(Get.) D. Beets.

U kan nog wel eens tegendoopen²
Blijf vertrouwen, wachten, hopen,
U nog naar boven, en herhaal
Lindlyk, lindlyk konst leunen.

getij Maria S. Beets,

In liepde een by venschot van Siereus waardig heder,
Een schat, na heel verlies, die my geplaten werd.

Schoonsoons; een Edelman, een edle man gebliken
In edle trouw voor myn lief kind tot aan den dood;
Een Nykraar; die de hand weet uit de moud te steken,
Een schout, naauw taaiende, op 't belang van klein en groot
Als mens en Vaders trouw hun heiligen plicht betrachtend,
Voor halve broers meer dan half broederlyk gezind;
Alleen ouders als hun eigene dachten,
En vaderlyk door my beminnd.

Kind's kinderen; vier Beetsen; drie Forcester;
Van Gelders Des; twee Wentholts; vyftien Stam;
Een in Zuid Africa; in 't Vatterland de meeste;
Drie lieve meisjes; vyf genoemden waer myn naam
Een twee-en-twintig jaar; een die by maanden 't leven
Nag hebt, en met de roetjes bloot
My Heerserspartelt uit syn leghen moeders stroot.
Maar me allen even lief als in Gods gunst gesceer,
Der Suster; de enige die my de hemel spaarde
Van 't verhaal dat myn moeder haarde,
In haer die my een Suster hart benaarde
Al brak de dood den hand van haer en myn geslacht.

Dere allen, hier naus houmd of in den heit gedacht
Ly uit myn dankbaar hart oes liefde bronk gebracht

6 Jan: 1898.

2/4

Tien maal Zeven jaren
Over 's woofs Gevaren
Mits nog eener by
Veertig Jaan nymdy!

Jaren tien maal Zeven
U van God Gegeven
Met meer liefs dan Leids.
Met Zyn Zeven Slechts.

Slechts ook in de Dagen,
Dat my Draenig, Lagen
Dat een Alren skak,
Maar geen troost ontbrakte.

Tien maal Zeven jaren
Zonder Ziebs beswaren,
Zonder kwaal of pijn
Zonder Ond de Zyn.

Jaren tien maal Zeven
Sag een tiental even
Vatbaar voor Genot
Quone en Gue de God.

— Jy

" 't Vol geluk, naar wijze verstand,
Komt met de eijzen woning.
Alle Levens nesten, waar
Bij het needrig huisaltaar
Zwaagende zielen
Dankbaar nederkeielen.
Dan een liefde, groot en sterk,
Trouw in dood en leven
Lief hij, die aan 't Vondelpark
Heeft zijn naam gegeven;
Met zijn herbeeld ook nabij
Staaft, doorleeft zijn poëzie,
Niet door vreemde quarten
Vast verbonden haeten.

" Waer wert oprechter trouw
" Dan twisphen man en vrou
" " Ter werelt oit gevonden".
" Twee zielen vrome zinnen gesmeest
" Of vast geschakelt en verbonden
" In lief en leed.
" Daar zoo de liefde, die
" Smolt liefde ziel ^{met} ~~aan~~ kiel
" In hart met hart te fader.
" Die liefde is sterker dan de doot,
" Geen liefde konst gods liefde weder
" noch is zoo groot.
" Geen water bluscht dit vuur,
" Het edelt dat natuur
" Ter werelt heeft ontsteeken.
" Dit is het kraaligste Cement
" Dat harten vint als smaren breeken
" Tot puin in 't end."

2/6 bin

Den me arden maekten we ons verblijden
In de weerdien na zoo lang gemis:
By die de maat stelt onder tijden
Twee wat ons noorts beproeven is

Beftig dan hopen we, manlyk moedig,
De klokke Leebach, die u wacht,
In zij de hoes reis zoo verfpiedig
Als de latre die u het ons bracht

Berick

Wilt steeds den jongling, Frank en Fran,
Maan ook den Rechter en wacht er
Bevondt geen steektyding van

Wie weet hoe lang hem God we parey
En had Syn goedheid ons rug gant,
En of gij ra en Luttel farou
Hem met rug end omhelken kunt.

Maan staat dit in Syn boek geboeven
Dat dit riet mag, niet in wet geschrien
Dan leeft de Heer van Dood en Leven
Wat beters over hem worden.

Wat es mijn es

- 1. Dacht, het Licht en Leven, en
- 1. Giet mijn, maar mijn es
- 1. Christen zigen den, cheme
- 1. Jan zal mijn Londen beta
- 1. Jan alle geweld des cheme
- 1. Maakt dat Ten den den
- 1. Gen Raar van mijn hoofd
- 1. Raar zigen des mijn da
- 1. myn boek den den Heilige
- 1. en den Ierham de Leven
- 1. Maakt. Cath. 1. 1. 1. 1.

29 April 1892.

5-10/2

Bereik aan de woestyne beren
Met uw beninnende Gade & Hand
Inaar gij seidschik ken. Zeept van
That leeuw leedsteke Land ^{Jaakon} in hand,

Stuwend en wat geer heb g'wonden
Een thins, een overkring en en tab
Van liene vionder en verbonden
Door wat op vreesd verbinder tab

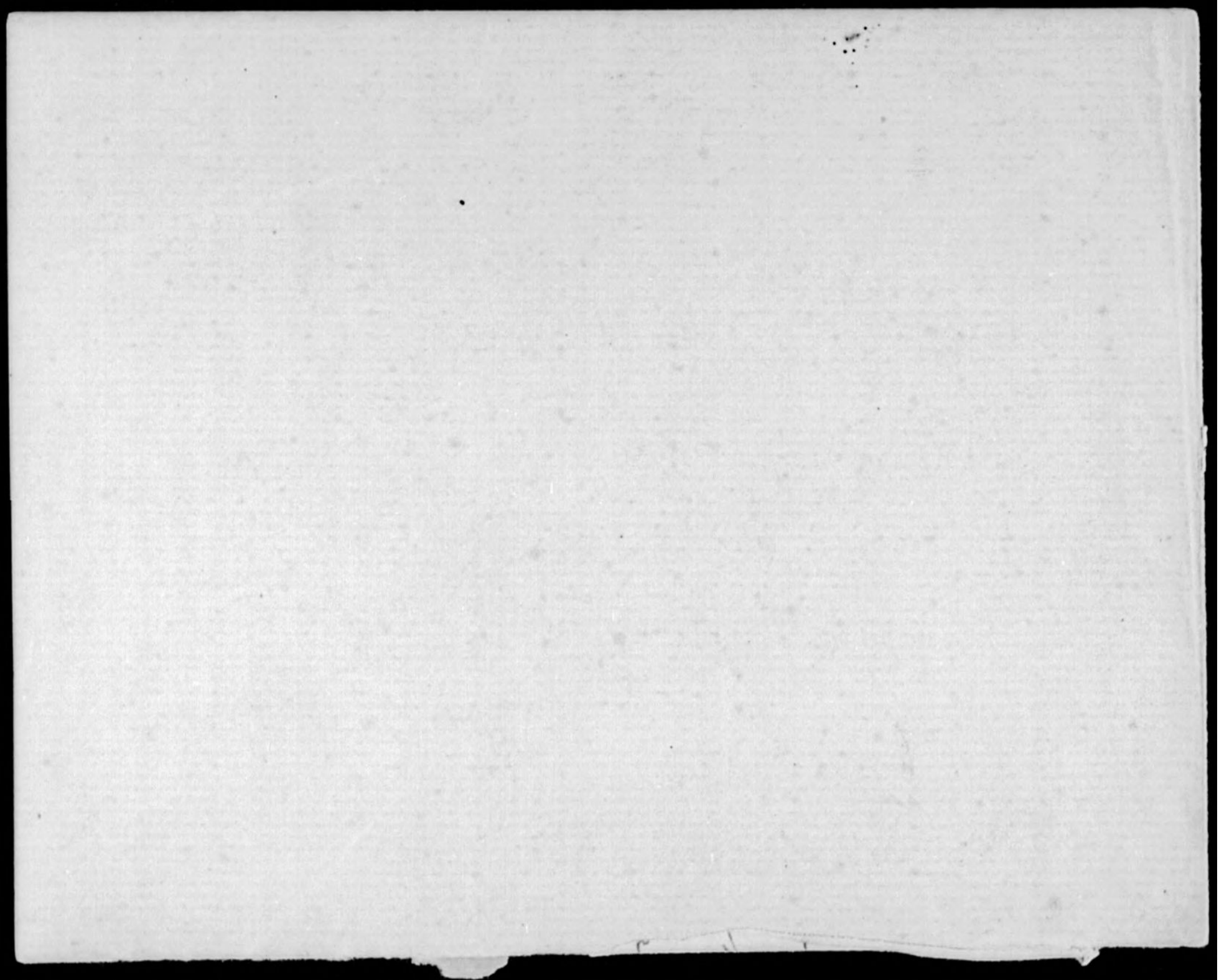
Probaat de en Gierthe. Valtte

Vertracht in leeuw en in Heren?

de de & Leuw en in Heren,
eenen Lalygnakura Jera
Wijn sterkan w d'leed
het en by van alle gaweld
els w'elust leegh, en alais
il mijns Hoornste Na d'ers
sleer kan, ja end mak met
deid chonon. Much Jaaron hup
en des eeuwiger Leuw w'elust
dante w'elg en heren

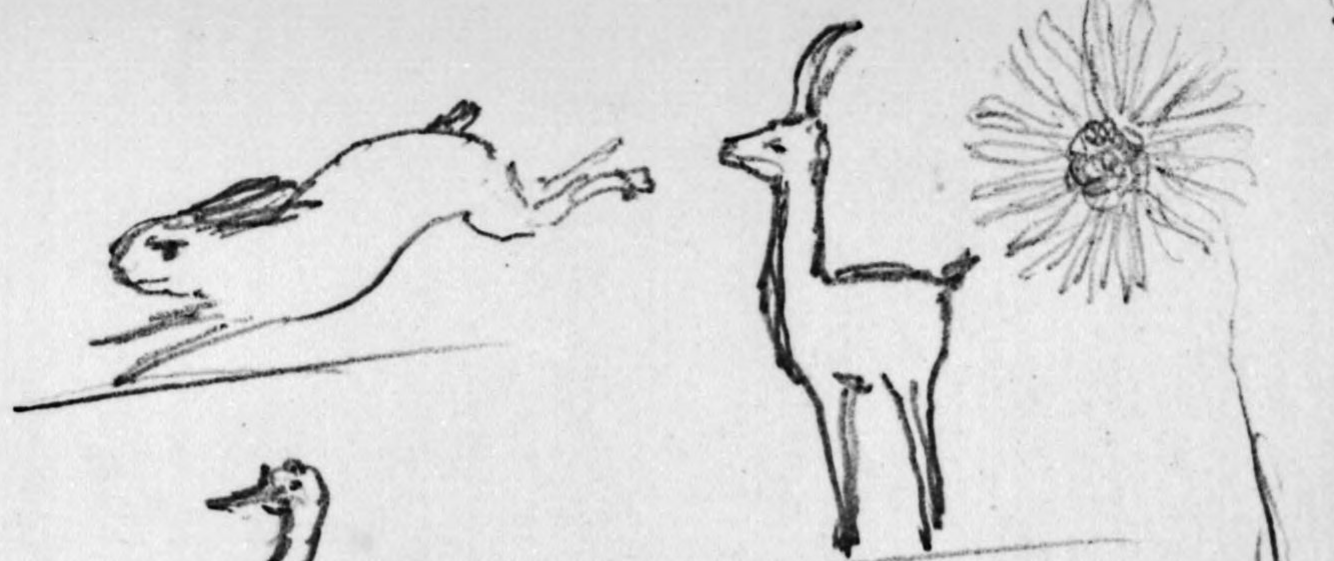
Dolaw Bl. 22
ach 22 29.

12
-

LTK Beets

D 21 3

Schreitz
 Feb 1880

